

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. IV. De Benedictionibus, seu Velationibus matrimonij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

nitas orta ex copula fornicaria, obligabimúrne illud manifestare.

Respondio: Si non potes auertere Sponsos à matrimonio, obligaris, fed occurrè, etiam si fecires sub secreto naturali, & cum iuramento (sed non, si fecires in Confessione Sacramentali) quia hæc manifestatio non est ordinata ad puniendum (sed ad peccatum removendum. Ita Sanch., 3. matr. d. 13; & Hurt. d. 5. diff. 2. r. apud quos multa minutoria legere poteris de hac re.

10. Si tu fcires impedimentum occultum, quod probare non poffes, te non obligari detegere, putat Pontius, *lib. 5. c. 14. n. 5.* aliique, quia nemo teneretur (iniquum) denun-
ciare, quod nequit probare. Sed puto, te obligari. It
Sanch. Fagund. G. Hurt. Laym. Coninch. aliique, quos citat,
fequiturque Boff. *cap. 7. marr. n. 137* Leand. *4. 7. marr. g. 88.* Caltrap. *l. c.* Ratio eft, quia hæc revelatio non eft
ad puniendum, fed evitandum peccatum, & ex alia
parte impedire Matrimonium poteft, etiam vnius denun-
tiatione, ut notat idem Sanchez *lib. 3. de marr. difp. 13. n. 2.*
vel certè is vnius poterit viam aperire, ut major diligen-
tia ad cognoscendam veritatem impedimenti adhibea-
tur. Atque in hoc cafu, quod defertur à Fideli impedimen-
tum, non debetia, Parochus procedere ad alias denun-
tiationes, neque ad affiftendum matrimonio, fed nego-
tium occultè remittat ad Epifcopum, & ab eo (qui fanè
obligabit rem inquirere, & examinare) expectet quid
faciendum.

Quas autem probationes facere debeat Episcopus, vide
apud Sanc. lib. 1. *matrim.* d. 71. Pont. lib. 5. *cap.* 35. & 36.
Sanch. lib. 1. *matr.* d. 71. & 72. Pont. *dist.* lib. 5. *mar.* c. 35.
& 36. aliosque.

¶ 1. Quod si Episcopus, vel ejus Minister, ut veritatem venetur, ipsos conjuges foris interroget de impedimento, debebunt, & ipsi (nisi velint à Matrimonio desistere) veritatem aperire. Si enim ex se, ut modo dixi, obligantur illud degere, multò magis, ut vult Sanch. *lib. 3. matrim. d. 14. Poet. lib. 3. cap. 3. Averl. q. 7. sect. 2.* si interrogentur: quod sanè idem dici solet de ordinando, & de eligendo ad Beneficium, si hi habent impedimentum, &c.

Quod si habuerunt dispensationem, neque ipsi, neque alii obligantur detegere, quia frustranea esset manifestatio. Illud posset evenire, ut dispensatio fuerit in forma conscientia pro impedimento occulto: quod tamen, si est periculum quod publicetur, manifestari debbit, ut de remedio illo provideatur, quod *supra*, str. 2. de dispensat. c. 5. n. 23. indicavimus.

12. Quid faciet Confessarius, si in volentibus contrahere, advertat, adesse impedimentum, quando prævidet, se non profuturum, si illos de eo admoncant, dixit huc satis in opusculo *Confessionis*, lib. 3. c. 4. Vide etiam Sanch. lib. 2. matr. d. 38. & Bossi. cap. 2. de matr. d. 86.

13. Denique, ne te lateat, non teneri cum revelare, qui prudenter timet, sequetur tibi gravissimum damnum, aut inter alios magnum scandalum; Lex enim Charitatis, ut præceptum Superioris nos non obligat in tanto dependio, ut advertit NAVET. in *summa*, c. 22, n. 83. Sanch. Henric. Coninch. cum Castropal. *I. e.* alique, doctores Sanchez, Henriquez, Coninch, cum Castropal. eos citante.

*Pœna contra non pramittentes Matrimonio
Denunciationes.*

14. Matrimonium celebratum cum Parocho, & Testibus, sed omnibus culpabiliter denunciacionibus, aliqui cum Molina *tratt. 1. d. 176.* Hurr. aliisque apud Castropol. sustinent, non subijci poenis matrimonii clandestini; sed jam communis est doctrina, Castropol. *d. 2. de spons. part. 13. §. ult.* Sanchez, & Navarr. Pont. Gasp. Hurr. quos citat, sequiturque Leand. *d. 7. matr. qual. 9.* subijci, quia in jure, *c. cum inhibitis, de Claud. de spons.* Matrimonium sine denunciacionibus clandestinum esse dicitur, id, quod Tridentinum nunquam corripit. Molinae autem sententiam probabilem merito censet Ca-

16. Secunda est contra ipsos contrahentes,
dicitur ibidem; C. Cum Inhibito, de sponsal. Sed
aliter præsumperint, etiam in gradu concessio, et
condigna penitentia imponitur.

17. Tertia, C. Ex tenore, qui filii sunt legitimæ, et
ges prolem suscipiant; ignorantæ, si impedimentum
menti laborem, ipsa proles, quæ alias legitimæ à testamento
concedebatur, legitimam non fit, si dicti conjuges con
xerunt, non præmissis denuntiacionibus.

18. Aliam poenam iisdem imposuit Trident. *ss. c. 5. de reform. matr.* in hunc modum: *Qui quomodo*
ranter, intra gradus prohibitos contraxerunt, si
quenda dispensationis careant, si Certè cum culpa
monium contraxerunt, denuntiationibus

Tridentinum, quod quidem non ligat materiam, sed
quasi hi non possint dispensare, sed solum, his
ratur, habito hoc sensu Concilii, difficulte hoc Pontifici
dispensatorum, & ipsos dispensandos obligat, quod
petunt dispensationem, exprime Pontifici legem, quod
ranter, quoad impedimentum, tamen sine demonst
bus, contraxisse. Hæc latius dispensat, lege quod
Sanch. Coninch. cum Caltrop. d. 2. de spons. l. 1. p. 1.
& Averf. c. 7. matr. sect. 3. aliiq.

C A P V T IV.

De Benedictionibus, seu, ut vocant, Velationibus Matrimonij.

§. 1. *Sub qua Obligatione, &c.*

1 **H**æc est postrema solemnitas Matrimonij
Mislarum solemnitas omnino præstantia Con-
jugibus, quando utrique contrahunt primas Nuptias
alias corruptis, sed non vxoratis. Cum autem ex ma-
trimonio accidentalis, illicque jam contracto adveniat, per
omisso ipsum invalidare non potest. Dixi (quod con-
trahit) nam si alter ex conjugibus secundas Nuptias
contrahit, an sit hoc Matrimonium secundum beatum
dum, dicam *mox §. seq.*

2. An verò hujusmodi folemnitatis omiffio
peccatum, diftinguendum eft: Nam, vel quæritur
peccatum illas omnino negligere, vel quæritur, an
tum fit, Matrimonium confirmare antequam
pianitur. In hoc pofteriori cafu multos habebunt
fides afferentes non elle mortale (precifo femper
lo, eamque contemptu) immò, nec elle veniale
Sanch. Azor. Pont. adduci, & excepti à Leonar.
mar.g. 8. 2. Adde Averf. q. 20. mar. ff. 4. Difin. 3.
immò confilium hoc eft, non præceptum, ut dicitur
dunt illa Concilii verba: Sancta Synodus hortatur
juges ante Benedictionem Sacerdotalem in templo
nuptiarum in eadem domo non colubitem.

3. At in priori casu, dissentiunt prædicti. Auctores
de matr. cap. 9, num. 7. & Leander l. c. cum aliis aucto-
ritatibus, Sanchez, & Bonacina cum aliis, qui censent
tatis, aiunt, mortale non esse. Illi affirmant, quod certum
illud esse præceptum Ecclesiæ de re gravibus negari
contrà, putant, præceptum, vt potè de suscipiendis

mentali, non autem Sacramento, de re gravi non esse. Vtrumque probabile. Sed mihi probabilior est sententia hæc negans, quia, nisi clare consenti gnera gravia, nolo ea Fidelibus imponere.

4. Et hic quidem non improbabiler docet Sanch. lib. 3. *mar. d. 12. n. 10.* Cui adde Villalob. apud Leand. l. c. 9. 7. Episcopum posse per alias pœnas cogere conjuges ad ejusmodi Benedictiones assumendas, sed non per excommunicationem, quia hæc res non est adeo gravis ut per excommunicationem vergeri queat, quidquid contra Sanch. sentiant Leander, Soc. cit. & alii.

5. In sententia autem affirmante, esse mortale, Benedictiones negligere (quæ sententia certe probabilis est) obligatio sub mortali solum esset, ne prima vice conjuges consumment Matrimonium, ommissa Benedictione, non verò pro vicibus aliis.

§. II. Secunda nuptia, an sint benedicenda?

1. Quando Conjuges ambo, vel alter ipsorum contrahit secundas Nuptias, non debent benedici, ut probant ex Sacris Canonibus Bellarminus de *matrim.* c. 16. Sanchez, lib. 7. d. 82. Barb. in *Trid. sess. 24. c. 1. de ref. mar.* alique. Ratio præcipua est, quia Benedictiones solennes Ecclesiæ non solent ex iure repeti, *c. Vir, de sec. Nupt.* super eadem re.

2. Nihilominus, quamvis ita res se habeat ex vi iuris, tamen tandem erit consuetudini, quam singulæ Ecclesiæ laudabiliter servant. Nam alicubi, quando alter solus ex conjugibus, sive vir, sive femina acceperat in primis suis Nuptiis Benedictionem, rursus accipit in secundis, si ducat conjugem, sed primas Nuptias ineunt, & certe ita esse consuetudinem introductam, absolute docet Sanchez *loc. cit.* testans, adesse etiam de hoc quandam Extravag. Ioan. XX II.

3. Alicubi autem, quando femina, tunc primum contrahit, seu antea benedicta non fuerat, iterum cum viro, quamvis viduo ante benedictio, benedicitur, non autem contra, id est, quando femina benedicta fuerat, licet vir non fuerit benedictus. Et Averfa l. c. §. *Iam verò*, quidem testatur, in Italia, ita introductum communiter esse. Servetur ergo, ut dicebam, consuetudine Ecclesiæ consuetudo.

4. Pena Parochi benedicens secundas Nuptias in casu per jura, vel prædictas consuetudines non permisso, esse arbitratiam ab Episcopo infigendam, concludit Bos. c. 9. de *mar. num. 43.*

§. III. Quisnam Nuptias benedicit.

1. Nisi facta est à Tridentino pœna suspensionis ipso facto ab officio, & Beneficio, ei Parochi, qui benedicit conjuges alienæ Parochiæ, quæ suspensio sit duratura, quandiu ab Ordinario ejus Parochi, à quo Benedictio suscipienda erat, absolvetur. Vide quæ dixi *suprà*, c. 2. §. 5. n. 22.

2. Hinc igitur vides, per Parochum, vel per Sacerdotem ex ejus licentia, Nuptias esse benedicendas, & quia Benedictiones dandæ sunt inter Missarum solemniam idcirco ad has non posse delegari, nisi Sacerdotem.

3. Si, antequam conjuges Benedictiones acceperint, mutant domicilium, Parochus hujus domicilii debere Benedictiones dare, dubium ne sit, quia tunc ille est proprius Parochus; denique hic discurre, sicuti discurremus de Parochi, cum de ejus præsentia ad Matrimonium super disputavimus.

4. Sed peccabitne Parochus benedicens conjuges alienæ Parochiæ?

Respondeo, quandoquidem is læderet ius alieni Parochi, & incurreret ipso facto in suspensionem modo dictam, idcirco ex capite ineursus in suspensionem, aliquis posset excusare à mortali prædictum Parochum, quia sicuti nonnulli Doctores, quos ego lib. 3. *opusc. de Sacrif. Missæ*, c. 1. §. 8. n. 7. citavi, docent pœnam, etiam ipso facto

suspensionis, non esse signum obligationis sub mortali, ita in casu hoc. Ex capite item læsionis iuris alieni facile etiam quis posset excusare à mortali eundem Parochum, si semel, aut iterum alienam ovem benediceret, quando modicum judicaretur esse præjudicium Parochi proprii, non verò, quando sæpe, & cum gravi ejusdem præjudicio. Ita de Fideli Eucharistiam semel, aut iterum suscipiente extra suam Parochiam in Paschate, qui ceterum paratus est, suum Parochum recognoscere, ita, inquam, ego philosophatus sum in *opusc. de Communione*, c. 4. §. 4. num. 50. pari igitur modo posset aliquis philosophari in præfenti casu.

§. IV. Quoniam tempore Benedictiones concedenda non sint.

1. Quamvis iure antiquo dies plures exciperetur, in quibus prohibitum erat, Benedictiones conferre, hodie tamen Tridentinum *sess. 24. cap. 10. de reform. mar.* prohibitionem restringit ad Adventum, & Quadragesimam his verbis: *Ab Adventu Domini Nostri, usque in diem Epiphaniæ, & à Feria quarta Cinerum, usque in Octavam Paschæ inclusivè, antiquas solemnium Nuptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus observari Sancta Synodus præcepit, in aliis verò temporibus Nuptias solemniter celebrari, permittit.*

2. Hoc præceptum, quo solum prohibentur dictæ Benedictiones (nam ceterum quocunque tempore possunt iniri sponsalia, denunciations fieri, contrahi Matrimonia, illaque consummari) censeo cum Averfa g. 20. de *matr. sess. 2. v. Obligat.* obligare sub mortali. Ratio est, quia id præcipit Tridentinum in honorem, & reverentiam illorum dierum, sicuti præcipit Ecclesia, jejuniis, festis dies, &c.

3. Præterea conjuges recipientes Benedictionem prædictis diebus, jubentur, *c. Non oportet 2. 33. q. 4.* separari ad arbitrium Episcopi, (sed certe excluso incontinentiæ periculo) quod si conjuges sic puniuntur, multò magis, & ipsi Parochi diebus illis vetitis benedicientes, erunt ad arbitrium ejusdem Episcopi puniendi, nam in iure non adest pœna taxata, ut notant Averfa l. c. cit. Posse autem Episcopum dispensare, ut in dictis diebus Benedictio ex causa urgente (quæ certe rarissime contingere potest) omittatur, docet Sanch. lib. 7. *mar. d. 7. n. 6.*

4. Tempore interdicti localis generalis, vel cessationis à divinis dubitare quis posset, an conferri ita licite queant ejusmodi Benedictiones, sicuti, ex probabilissima sententia apud Hurt. de *interd. diff. 8. n. 27.* licite possunt contrahi matrimonia; & dubitationi respondendum est negativè, id est, non conferri licite. Ratio est, quia hæc sunt propriæ officia Ecclesiastica, quæ tempore dicti Interdicti certo prohibentur. Vide de hoc nimis plura apud Bos. c. 9. de *mar. §. 13. & seqq.*

§. V. Quando, & sub qua obligatione à solemnibus tradu-
tione Sponsa in domum Sponsi sit abstinendum?

1. Quænammodum videtur prohibitio adhibendi Benedictiones tempore Adventus, & Quadragesimæ, ita, & traducendi Sponsam, in Sponsi domum cum solemnibus pompis, id enim videtur à sacris officiis Fideles avocare, quod pro sacris illis diebus minus decet. Dico (cum solemnibus pompis) non enim vetatur simplex deductio Sponsæ in domum Sponsi.

2. Docet autem Sanch. lib. 7. *mar. d. 7. n. 13.* pompam moderatam non asserere culpam ullam paulò excedentem asserere venialem saltem, excedentem verò ita, ut ex arbitrio prudentis, judicetur notabiliter, detrahere sanctis illis diebus, atque animum dare aliis notabilis, offensionis, & scandali, culpam asserere mortalem.

3. At Pont. lib. 6. c. 8. n. 10. quem sequitur Averfa l. c. v. *Non obligare*, docet potius esse dicendum, absolute mortalem culpam asserere, quia id grave præceptum est. Siquidem ejusmodi pompa interdicitur in reverentiam illorum

